

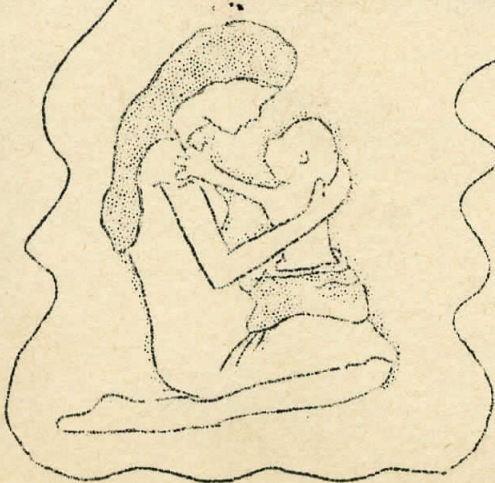
ז'בֿרי הכפר

אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה.
בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר.....

.....צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל.
קמו בניה ויאשרוה, בעלה ויהללה.
רבות בנות עשו חיל ואת עליית על כלנה.
שקר החץ והבל היופי, אשה יראת ה' היא תתהלל.
תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה.
(משלי לא')

לכבוד יום האם שיחול בשבוע הבא

מס' 548

כו' בשבט תשל"ח

3 בפברואר 1978

כפר הנשיא

מה נשמע?

1.

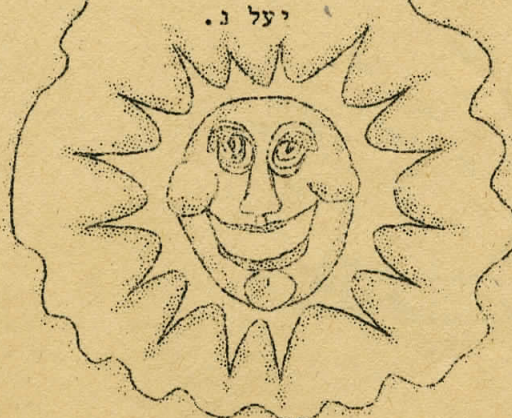
והחלמה מהירה לנחן אפשטיין ששוכב
בחדר חולים (צהבת! לא עלינו!)

וללא קשר עם חדר החולים חלילה,
שמענו לפני שבוע דווקא מענין מפי
אחותו וגיסו של פרנק ווטרמן
שהשתתפו בסימפוזיון בין-לאומי על
"גישת האנושות למוות". האגודה
שהם משתייכים לה דוגלת בגישה
טבעית למוות, שהמוות הוא חלק של
החיים וצריך ללמוד לדבר עליו ולקבל
אותו. הם בעצמם ובהתנדבות,
מסייעים לחולים ובעיקר חולי אנוש.

ובכל זאת - כדאי לגמור בנימה
אופטימית יותר - לא כן?
ובכן, בזמן ששומעים על סופות ושלג
וסערות גם באמריקה וגם באירופה -
נהנים אנו ממזג אוויר נעים ואביבי,
השמש זורחת, הכל התחיל לפרוח מסביב.
כדאי לטייל.

שבת שלום

יעל נ.

שח לי חבר אחד, ביושבנו, בליל שבת ליד
השלחנות במסיבת ט"ו בשבט: "את בטח
תכתבי שהיתה מסיבה מוצלחת, כל אחד נהנה
הנאה שלמה, ההופעות על הכיפק וכו' וכו'".
לאמר את האמת, לא פעם העירו לי הערה
דומה, לרוב בטיפ טיפה של עוקצנות,
ובאותה הנימה; כלומר לא מבקרים, וחמיד
הכל טוב ויפה.

אינני מתיימרת להיות מבקר אמנותי ובפרט
שאלה שעושים, טורחים, מופיעים, מבצעים,
מארגנים ומסדרים - הם חברי שעושים את
כל זאת מתוך טוב לבם, הרבה מאמץ ורצון
טוב, ולרוב בזמנם החפשי. אז נכון שלא
חמיד הכל מצליח, לא חמיד גם הקהל מגיב
כפי שהיו רוצים ולא חמיד הכל מאורגן
ומחושב עד לסוף.

מסיבת ט"ו בשבט אולי הייתה אחד מהמקרים
הפחות מוצלחים, אך מי אני שאבקר בצורה
קטלנית? לא היה טוב במיוחד - אז מה?
ואגב, מי שאף פעם לא עושה שום דבר גם לא
מסתכן וחושב את עצמו למבקר!! זהו המחיר.
שרק ימשיכו אלה שעושים!!

שבוע שלפני האחרון חגגנו את יום השנה ה-
40 לנשואי ההורים של פונקי, בערב
חברתי במועדון. מזל טוב לכל המשפחה.

אנו מברכים את יואל עם שחרורו מצה"ל
והצלחה בכל מעשיו בחור אזרח. (בינתיים
כבר רואים אותו עובד בברכות הדגים).

אצלנו לפני 30 שנה

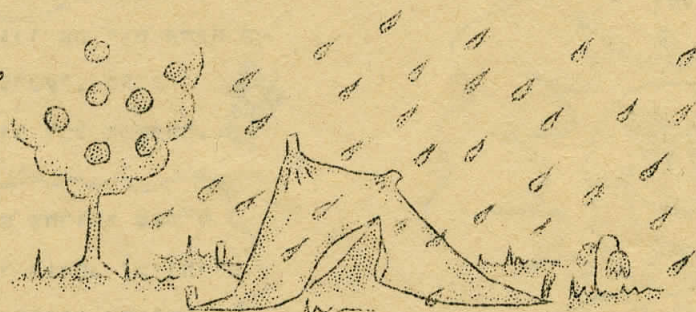
סוף ינואר 1948

כפי שצויין כבר, החדלדלו מקורות הפרנסה שלנו, ובכל יום גשם ישבו רוב החברים, עובדי הפרדסים, באפס מעשה בבית. הצלחנו לכבוש כמה מקומות עבודה קבועים בבריכות הדגים ומאישים אותם 7 ימים בדבוע, כמו כן יש כמה קבועים בפרדסי הסביבה. המסחר בעצי אקליפטוס, מהחורשה שרכשנו, צולע ולכן דנים כעת, לאחר ההצלחה של פלוגת העבודה בקרית ענבים, במשלח פלוגות לכמה מקומות: - מציעים את סדום, ששם אפשר להרויח 75 גרוש ליום נקי ושאפשר לשלוח לשם 5 חברים לפחות, אבל לעומת זאת יהיו אלה מנותקים מהישוב (התחבורה לשם מתנהלת אך ורק בחסות הצבא האנגלי). יש גם הצעות אחרות, למקומות קרובים יותר, אבל פסולים מבחינה אידיאולוגית: קבוצי השומר הצעיר, רחמנא לצלן! בסוף דיון סוער סוכם לא לשלוח "כעת" פלוגה לסדום וכל האופציות נשארות פתוחות בנוגע ליתר המקומות.

הצפיפות במחנה הולכת וגדלה, כי אנו עוד מתחלקים בעשרת הדונמים העומדים לרשותנו עם עדה תימנים שטרם עברו לשיכון שלהם, ולכן מקימים אהלים בכל פינה פנויה, והם מתמוטטים בכל יום גשם כי המים המתנקזים בשטח שוטפים את היתדות. הגיעו אלינו חברות המעפילים שלנו שהיו על סיפון "יציאת אירופה תש"ז" (אקסודוס), לאחר שכל השבעה הורדו מהאניה עוד לפני שהיא הגיעה לגרמניה.

לאור נסיונו הרב בתקשורת בצי הוד מלכותו האנגלי, גוייס מאיר כדי ליצור משקל נגד לצי זה אצלנו (במלים אחרות: הוא גוייס למחלקה הימית של ההגנה).

יצחק עדר

3.

מזל טוב !

נישואין

6.2 הילרי ויופי אפרוט

8.2 יוספה ואיבי שורצמן

ימי הולדת

5.2 רוחי ליפשיץ

6.2 איליין איסטון

טל פק

8.2 לירון גליק

10.2 פלוא מרקוסון

11.2 ענת ארנולד

אילת סינה

דוט שיינגזיכט

הודעות

הזמנות גז

עקב ריבוי המשתמשים בגז, תהיה חלוקת גז החל מחודש פברואר בימי ה' בלבד. על החברים המעוניינים בבלונים להודיע לפני כן לדוד עד יום ג' באותו השבוע. את הבלונים הריקים על החברים להביא בימי ה' בבוקר למקום האיסוף (ע"י האקונומיה). עלי להדגיש שאין ברשותנו מלאי בלונים 12 קט (בלונים קטנים) כך שבמידה ולא נדע מראש על כמות הבלונים באותו שבוע, לא נוכל למלא את הזמנות החברים. כמו כן ברצוני להזכיר לחברים שלקחו בלונים בשבועות האחרונים מהאקונומיה שעליהם להחזיר את בלוני הגז הקימים למקום האיסוף ולהודיע על כך לבצוק.

ברוך

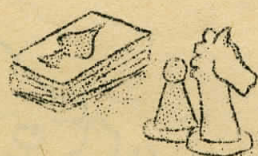
מחדר חולים

חברים יקרים,
אם יש לכם ספרים (בעברית או אנגלית), משחקי שלחן (משחקי הרכבה, סוליטייר וכו') שאין לכם צורך בהם,

אנא הביאו אותם למחדר החולים!

רב תודות

פילים

הולדת פנה. פנים. פנים. פנים.

* מסיבות שאינן תלויות בנו (כך זה בדרך כלל כשמחבטל משהו) נדחית ההצגה
"איפה אתה ברל" בשלושה שבועות.

* הערב "עלי כותרת" - עתון חי משלנו. והוא כולל: מה נשמע בענפים, גוס האם
אצלנו, תאריכון להחודש לפני 25, 30, 100 שנה), פינת הטלוויזיה וכמה הצעות
לשימוש מוצלח בנקודות לנסיעה לחו"ל.

* ביום ראשון מתארח אצלנו הרב אבידור הכהן ועונה על כל השאלות שרצית
לשאל את הרב אבל משום מה לא שאלת. למי שאינו מכיר את אבידור הכהן אציין
את התרשמותי העזה מגישתו העממית מחד, המודרנית מאידך ויחד עם זה הוא רב לכל
דבר, ואוצר ידיעותיו ומקורותיו נראה לי, על כל פנים, רחב מאד. כל זאת
בתוספת לחוש ההומור המיוחד לו - תעמולה טובה ליום ראשון בערב במועדון.

* ביום ששי הבא: "אל הגבעה" הוא שמו של סרט קצר בן 22 דקות שיוצרו הוא חבר
קיבוץ עין שמר - יגאל תיבון. הסרט מספר את ספורו של אב אשר לחם ב-48'
וקווה שזאת תהיה המלחמה האחרונה. כשנפל בנו במלחמת יום הכפורים הוא נשבר.
יגאל תיבון עצמו יבוא עם הסרט והוא מעוניין לשמוע את חוות דעתכם עליו
(למרות שהבקורת בעתונות כבר הללה אותו) ובעיקר הוא מעוניין בווכוח אשר ללא
ספק עולה מן הפרובלמטיות שמעלה הסרט.

שבח שלום

חמר וולפין

לבריאות

ביזמת ועדת הבריאות שלנו, השתתפתי השבוע ביום עיון, מטעם ברית התנועה הקבוצית, בנושא "פעילות גופנית בגיל גבוה". הקהל היה מגוון ביותר, ובין 120 המשתתפים נראו פיזיותרפיסטים צעירות, מורים לחינוך גופני - גברתיים, וחיכי הישוב בעלי האסקולה האירופאית הקלסית לפעילות גופנית ונציגות הדור ה"מתקשש" אך מנסה למנוע את הגזרה, או לפחות להאיט את התהליך. המרצים, שני דוקטורים צעירים ממכון וינגייט.

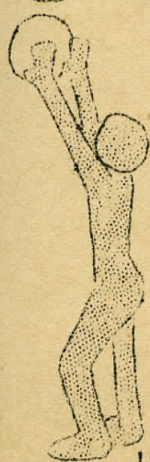
ההרצאות באמת היו מענינות, ומטרתן הייתה לדעתי, ליצור זיק של הכרה בחשיבות הנושא. הרי לא מדובר כאן על כך שהסבחות שלנו יתחילו לשחק כדורגל, אלא על הגברת הכושר הפונקציונאלי לפעילות יומיומית, כגון, מניעת עיפות, חסכון באנרגיה, יעילות התנועות בפעולות כגון הרמה, הליכה, עליה וירידה במדרגות וכו'. העובדות היבשות הן, שככל שמתבגרים (החל מגיל 22 ואילך!) רוב המרכיבים הגופניים שלנו כגון כח, כושר, גמישות וכו' הם בירידה מתמדת ובגילים היותר מבוגרים (60 ומעלה) אף מהווים סכנה של תאונות "טפסיות".

על-כן מומלצת ע"י כל הגורמים הרפואיים - מעולם - פעילות גופנית "נוספת", בהתאם לגיל, מצב בריאות, פנאי וכמובן רצון. וכאן נתקלים אנו במספר מכשולים, שאולי הגדול ביותר הוא הצורך באדם מוסמך להעביר את הנושא. לא מספיק מורה לחינוך גופני, או פיזיותרפיסט, אלא חייבים למצוא אדם שיוכשר לכך כראוי, כי הבעיה היא לא רק פיזיולוגית, אלא גם פסיכולוגית, דידקטית ורגשית. חייבים לדעת איך לגשת לכל פרט, ולהביא אותו לרצות לפעול, בתחום היכולת שלו ובהתאם למצבו הבריאותי ורמת הכושר שלו. לכל אחד ואחד יש תחום פעולה, והמדריך-המפעיל חייב לא רק להבין את הבעיות והמגבלות של כל אחד ולדעת מה טוב לאחד ולא טוב לשני - אבל גם להיות מסוגל להביא את כל המקריש הספציפיים לשטח, לפעילות מסודרת.

השיטות לפעילות הן רבות. להזכיר כמה: פעילות עצמית, קבוצות עבודה, פעילות משפחתית, קבוצות "פונקציונליות" (מקרי גב, לב וכו'), פעילות חברתית, פעילות המונית ועוד. אין סוף לאפשרויות. אפילו קיים הרעיון של "מסלול" כושר קבוע במשך כדוגמת החניונים הרבים ברחבי הארץ - אבל שוב נשאלת השאלה, האם יש לקוחות? האם החברים מעוניינים בפעילות?

וכאן אני חייב לגלוש למחשבות הפרטיות שלי בנדון, ולהתקיף בצורה חזיתית את מוסדות הבריאות של המשק, במשך כל השנים, שלא נטלו על עצמם את היזמה והאחריות לנושא. הרי מדובר בראש וראשונה בבריאות!!! לא בבריאות כשישהוא כבר חולה, אבל בבריאות כדי להפחית את מספר החולים ומספר התאונות - כבר לא נדבר על ימי העבודה!

(המשך בעמ' הבא...6...)

(המשך "לבריאות!")

למרות שאצלנו עוסקים בפעילות גופנית לא מעט חברים וחברות וביניהם הייתי אומר, לפחות 20 בגילאי 40 ומעלה (וכל הכבוד להם!), לדעתי לא אחרנו את הבעיה בכללותה. אני מקווה שעל ידי שורות אלה ולחץ הציבור, ייטלו מוסדות המשק את הנושא בידיהם (באופן רציני) ויפעלו בכוון הכשרת האדם המתאים, ובהמשך, בחינוך הציבור כולו להכרה בחשיבות המרובה לנושא של פעילות גופנית מסודרת לחבר המבוגר.

אדי

עניני ועדת הנעורים

התלבטנו בוועדת הנעורים בבעיה שאנו מעוניינים לשתף את הציבור בה.

מדובר בחדר העיון (חדר ויצמן) שכיום, לפי כל הדעות, אינו ממלא את תפקידו כראוי. קיימת תורנוח לפיה יושב מתנדב כל ערב בחדר העיון בכדי לעמות לרשות הילדים, אך כנראה שכמעט ואין לקוחות. הספריה בחדר העיון מכילה חומר רב וחבל שהיא איננה מנוצלת.

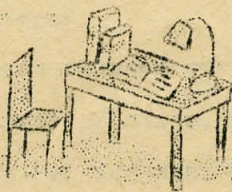
לכן, ברצוננו להציע שתי הצעות:

- (1) ההורים יעודדו את ילדיהם ללכת לחדר העיון בו יוכלו לנצל את התנאים בו לסיוע בשיעורי הבית ובעבודות עיוניות.
- (2) אנחנו כרגע מחפשים אדם שיהיה מוכן לקחת על עצמו את נהול חדר העיון כדי להעלותו על הפסים הנכונים על-מנת שיספק את הדרישות ויהיה מנוצל כהלכה.

ענין נוסף עומד על הפרק: ישנה פניה שנקבל ילדת חוץ לכתת עפריה (גיל 14). הועדה נענתה עקרונית בחיוב, אך אנו עדיין מחפשים משפחה שתהיה מוכנה לאמץ את הילדה. אם יש משפחה המעוניינת לעזור בענין זה, אשמח למסור פרטים נוספים.

דוט

ועדת נעורים

בינינו לבין עצמנו

7.

"מ ב צ ע ע ק ר ב" (אמה או בדיחה)

באוקטובר 1976 הזמין נשיא סוריה חפז אל-אסד לדמשק מומחה לתכנות תכניות אסטרטגיות, שעשה את הדוקטורט שלו בסימולציה מלחמתית. האיש, עובד בכיר במכון ברוקינגס המפורסם ארז את מזוודתו, הכניס לחשבון בבנק צ'ק על חמש ספרות, וטס בטיסה מיוחדת לסוריה. פגישתו הראשונה עם אסד הייתה קצרה: המנהיג הסורי העמיד לרשותו של המומחה, מכון צבאי לאסטרטגיה ובקש ממנו תשובה מפורטת לשאלה "איך לפתור את הבעיה הערבית-ישראלית?". האמריקאי שאל "האם עלי להתייחס לפתרון בדרכי שלום?" אסד הביט ארוכות וענה "אינני מומחה להומור אבל אני מניח שבדאי תיחשב שאלתך לדוגמה של חוש הומור אמריקאי!"

כעבור חודש ימים שב האמריקאי לארמון נשיא סוריה ובקש להפגש אחר לשיחה חשאית מסכמת. השניים נפגשו, והאמריקאי הציג את תכניתו:

- נקודת המוצא שלך, אדוני הנשיא, חייבת להיות שאסור להתחיל את המלחמה הבאה כשרמת הגולן וחצי-אי סיני בידי הישראלים. אם הגבולות יהיו כמו ביוני 1967 סכויי ההצלחה הם טובים מאד.

- ואיך לדעתך נחולל את הנס ונשכנע את הציונים לחזר לגבולות 1967?
- פשוט מאד: עמיתך סאדאת נמצא במצוקה כלכלית וחברתית. אם תזמין אותו ותאמר לו בסודיות משהו כמו "אנואר, הגיע הזמן שנפסיק את הלוחמה במזרח התיכון" הוא יאמץ את הרעיון בשתי ידי. אתה תסביר לו שכדי לקיים לחץ על הישראלים אתה מתכוון לעמד בצד ולקומם נגדו, כביכול, את כל העולם הערבי. מצב זה ישכנע את הישראלים שנוכח עולם ערבי מפורד אין להם מה להפסיד, ואפילו אם תהיה ממשלה ניצית ביותר בישראל (איש לא חלם על מנחם בגין כראש ממשלה באותה תקופה) הוא היא לא תהסס הרבה. כמה חדשים של משא ומתן ולחץ אמריקאי ותהליך השלום יהיה בהלך גבוה.

- מה ביחס לפלסטינאים? איפה יופיעו בתכניתך?
- הפלסטינאים הם כלי שרת בידך, בשלב ראשון תיתן להם תפקיד מוגבל ומעורפל. שיעקרו צעקות ואיומים ופה ושם רמז שאולי אולי יכירו בקיום של מדינה ציונית.
- איך נשבר את הקפאון?

- סאדאת יטוס לירושלים וידהים את העולם. הלחץ יתחיל, הישראלים ייאלצו לחזר לגבולות 67' בסיני. ברגע המחאים אתה תכריז שהנך מוכן להצטרף לשיחות השלום

(המשך בעמ' הבא....)

(המשך בינינו לבין עצמנו: "מבצע עקרב")

- אם תוותר רמת הגולן. הישראלים יתעקשו, אתה תתעקש, סאדת יחמם את האויר בעזרת הלובי הערבי בארה"ב ולבטוף הם ייסוגו.
- כמה זמן כל התהליך הזה יארך לדעתך?
- לא יותר משנתיים מתחילתו עד סופו.
- ידידי, התוכנית נהדרת אבל סאדת איננו ערבי אמיתי - הוא לא ירצה להלחם ברגע הקריטי.
- כך אומרים נתוני המחשב. לכן ברגע הנכון הוא יירצח. והרוצח כמובן יהיה ציוני-בוגדני. החלק האחרון לא כדאי למסר לנשיא מצרים, אפילו אם שמסור לעתיד האומה הערבית....
- כמובן. העולם לא יאמין....
- אדוני הנשיא, העולם יאמין מה שהוא רוצה להאמין. אפשר למצא את השחקנים, אפשר למצא את המקום, יהיו די הרבה ישראלים במצרים.... העולם הערבי כלו ייחלכד סביב דגל נקמת דמו של קדוש ערבי שמת על מזבח הבגידה היהודית.
- באוקטובר 1977 טס אנואר סאדת לירושלים והעולם נדהם. ברית המועצות התחילה להגביר את משלוחי הנשק לסוריה.
- בדצמבר 1977 באחת מתאונות הרכבים של חג המולד בארצות הברית נהרג מומחה אמריקאי לסמולציה אסטרטגית....
- שם המבצע נלקח מן האגדה הערבית המספרת על עקרב שעקץ צב מים וכתוצאה מן העקיצה גם הצב וגם העקרב מתו.

אריק

הערה בענין מעפילי "אקסודוס"

בחודש ינואר 1948 הגיעו לחדרה, לפי קצב הסתננותם בחזרה לארץ, שבעת החברים שלנו שהיו על אניית המעפילים "אקסודוס":

שילה גריין (כעת בן יהודה)

פיטר דניאלס - עזב אוקטובר 48

אלי הסקל - עזב מאי 48

לב ומולי יוספסון - עזבו פברואר 49

ג'רי לנדר - עזב יוני 49

נעמי מריענו - עזבה נובמבר 49

על מעפיל נוסף באניה, קלמן לחוביץ, לא ידענו אז כי הוא הגיע אלינו רק בשנת 1954, במסגרת מחלקת הנח"ל שהייתה במשק, ונקלט בקיבוץ בגמר שירותו הצבאי.

י.ע.

ק ו ר ס - ק ר ב - מ ג ע

בשנתיים האחרונות אנחנו עדים לתופעה חמורה של הגברת הביירונויות במרחבי הארץ. זה בא לידי ביטוי בפגיעות פיזיות באדם וברכוש. אפשרות היחידה להתגונן נגד תופעות אלו הוא שימוש טוב ויעלל בנשק קר.

הכרה זו חייבה אותנו לפנות לגורמים מתאימים ע"מ להכשיר לנו צוותות מדריכים אשר נוסף להכשרה מקצועית מקבל הצעיר בטחון עצמי המאפשר לו לנוע בחופשיות בכל מקום. לצערנו כל המקומות המיועדים לתנועה הקיבוצית לא נוצלו מסיבות שונות, יש באפשרותינו לארגן קורס נוסף - במסגרת רשות הספורט של משרד החינוך - אשר יכשיר לנו מדריכים לקרב מגע.

בוגרי הקורב מקבלים תעודות הסמכה להדרכה במקצוע זה ויש לנו ענין במדריכים מוסמכים. באם מספר המשתתפים יהיה גדול יותר מעל יכולת קליטת הקורס נשתדל לארגן מחזור נוסף. דמי ההשתתפות הם - 50 ל"ל ליום. משך הקורס כשלושה שבועות.

אנחנו בטוחים שכל הגורמים בקיבוץ כמו - חינוך, ספורט, בטחון, ח"ץ והמזכירות יעשו הכל ע"מ להכשיר לפחות חבר צעיר אחד שישתתף בקורס המתוכנן.

שמות המועמדים יש להגיש למח' הבטחון של התנועות.

פרטים על הקורס ומועדו יבואו.

אם יש מישהוא שמעוניין לצאת לקורס הנ"ל
אנא התקשרו עם אדי.
חודה

נדליק נר לזכרו של

גלעד הימן

ל' בשבט תשכ"ד

7 בפברואר 1964

דו"ח ישיבת המזכירות מיום 27.1.78

נוכחו: גדי ע', אירית ב"ח, אדי נ', אוסי א',
צביה כ', אלק ק', ג'וני פ'.

(1) תרומות:

ג'וני מסר שכפר הנשיא קבל שתי תרומות בזמן האחרון:
(א) 11,000 ל"י מן הגברת לי - ללא מטרה מוגדרת.
(ב) 30,000 ל"י מנדבך אנונימי לזכרה של לואי נתן ז"ל. תרומה זו תוקדש למטרה בשטח המוסיקה.

אדי הציע שהמזכירות תדון באופן עקרוני בשאלת התרומות באחת הישיבות הקרובות.

(2) שכונן (בהשתתפות לס ג'):

נדונו הבקשות המיוחדות של משפחות פורסטר, וולפיץ וקולט.
לאור המצב המיוחד של היום, כאשר ישנן מספר דירות פנויות בפרויקט, הוחלט ברוב קולות להמליץ בפני האספה לאפשר למשפחות הנ"ל לעבור דירה.

(3) מרכז הנוער:

אוסי דווח שהוא הכין תזכיר על מרכז הנוער ומסרו לגורמי חוץ. אלק הציע שהתת-ועדה תכין (בעזרת גורמים מקצועיים) פרוגרמה לקראת דיון במזכירות ובאספה.

(4) שנת ה-30:

המזכירות אשרה הוצאה של 10,000 ל"י להשלמת ה"מפעל" של ג'ים.

(5) הוצאות בעיר (בהשתתפות רימונד ג'):

המזכירות דחתה את הצעתו של ג'וני שהחזר הוצאות בעיר יהיה לפי עצם ההוצאות.

(א) להעלות את טעריף ההוצאות לפי הרשימה המתפרסמת כאן.
(ב) להחזיר הוצאות בקופה אחרי בצוע הנסיעה.

הוצאות עבור נסיעה העירה

מקום	נסיעות	ארוחת בוקר	ארוחת צהריים	נסיעות + בעיר	ס"ה יום כלכלה	ס"ה ליום
תל - אביב	62	20	45	15	80	142
חיפה	40	20	45	15	80	120
טבריה	12			15		27
צפת	8			15		23
קרית שמונה	13			10		23

Kfar Hanassi
February 3, 1978

Dear Parents,

Here is an extract from a diary which was kept by Yitzhak Eder in the early days of our kibbutz. It was written exactly 30 years ago in Hadera, and appears this week in "Divrei Hakfar" as part of a new series which commemorates the 30th anniversary of the State. Please note that the weather, at least, hasn't changed in 30 years!

"As has already been mentioned, our sources of income have dwindled, and on rainy days our members who work in the orange groves sit idly at home. We have managed to find some work in the local fishponds, but the wood from the eucalyptus grove we bought is not being sold at a good rate. We have decided to send work forces to other places in the country, possibly to Sodom, where one can earn 75 grush (!) a day...

The crowded conditions in our camp continue, and we are still sharing 10 dunams of land with a large group of Yemenites, who have not yet moved to permanent quarters. We have set up tents in every available corner, but with the coming of the rain many of these have collapsed...

Seven of our members have arrived on the "Exodus" (of these only one - Sheila Ben Yehuda, remains in Kfar Hanassi*), and we have sent Meir Raines to work as a radio operator for the Israeli Navy, as a counter-force against His Majesty's Navy..."

And what's new in Kfar Hanassi today? This evening there will be a "live newspaper", in Hebrew, I'm afraid. On Tuesday night (the film will be on Weds.) there will be a meeting with Rabbi Shmuel Avidor Hacohen, which is highly recommended to all those who know Hebrew.

A speedy recovery to Natan Epstein, who is ill with jaundice.

BIRTHDAYS

5.2 Ruthie Lifshitz
6.2 Elaine Easton
Tal Peck
8.2 Liron Glick
10.2 Palu Marcuson
11.2 Anat Arnold
Ayelet Cinna
Dot Sheingezicht

ANNIVERSARIES

6.2 Hilary and Yoppi Aptroot
8.2 Yosepha and Abie Schwartzman

* Another traveller on the Exodus, Kalman L. only arrived in Kfar Hanassi a few years later.